

Véleménye mindenkinek van. Vagy jó, vagy rossz, de van. A tábor szervezőinek is. Halljuk hát a segítőkét, hogyan értékelték az egy hetet:

Szerintem...

... kár, hogy vége az első táborunknak. Segítőként nagyon jól éreztem magam, és ahogy a héten figyeltem, a gyerekek arcán sokszor mosolyt láttam megcsillanni. Úgy gondolom itt a legkisebbek véleménye volt számunkra a legnagyobb kritika. Ez esetben azt hiszem mi teljesítettük a feladatunkat: kis kritikussaink jól érezték magukat... (: (Anita)
... elsőre nem rossz. Nem akarom dícsérni magunkat, mert van min javítani. De legalább megpróbáltuk. Festettünk, neveltünk, aggódtunk, megoldottuk. Ha jó a cél, sok követője lesz - semmi sem lehetetlen. (Hajni)

... fárasztó volt. Nem egész héten voltam, de amikor ráértem, mentem. Láttam a lekváros aszfaltreklámot; tök jó ötletnek tartom. Az akadályversenyben vállaltam egy állomást is. A gyerekek sokat lógtak - általában rajtam. (Csiga)
... a legelsőkön kívül minden bordányi táborban voltam. Ott táborlakó voltam, itt az előkészítő munkákban is részt vettem. Érdekes volt betekinteni a kulisszák mögé. Ugye jöhettek jövőre is? (Lívia)

... egész jó lesz a játszótér. Talán egyszer majd bővíteni is lehet. Szerdára megrongálta valaki, amit addig megcsináltunk. Kár hogy az ilyenek is vesznek levegőt... de komolyan. Ennyi erővel segíthetnének is. (Csipi)

... tetszik, hogy Pusztamérgesen van egy ilyen közösség. Jó volt itt lenni! (Barbi)

impreszzum

Tábor NAPLÓ

a Pusztamérgesi Faluvédő Tábor
alkalmi kiadványa

kiadja: Pusztamérgesi Ifj. Szervezet
szerkesztette: Csala István,

Fodor Hajnalka,

Kószó Anita

MEGJELENIK

ÉVENTE

Játszani jó!

Persze ha van mivel. Ezért vettük be a programba a játszótér felújítását. Hétfőn lecsiszoltuk a lepergő festéket, és megjavítottuk a leszakadni készülő hintákat is. Hét közben pedig nem a lelkesedésünk fogyott el, hanem a festék.

De megvan az utánpótlás és a Piszések hamarosan befejezik a munkát. A szüreti fesztiválon már újra használhatják azok, akiknek eredetileg is készült - a gyerekek.

Színre színt

Nem kártyázás volt a péntek délelőtti program - a Szociális Alapszolgálati Központban összegyűlt több mint 100 flakonról kellett a címkét leáztatni és majd 2 zsáknyi kupakot kellett szín szerint 3 csoportba sorolni.

Tíz órakor még térdig jártunk a kupakokban, de harangszó után nem sokkal már az utolsó darabok is zsákba kerültek. Ezzel a munkával mi is hozzájárultunk egy beteg kisfiú külföldi gyógykezeléséhez. Örülünk, hogy segíthetünk neki!

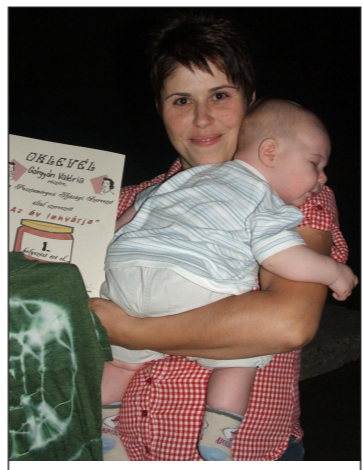
Az év lekvárja 2007.

Ki főzi a legjobbat? És milyen ízűt? Hagyományosat vagy különlegeset? És a lényeg: mer-e vele versenyezni? Erre voltunk kíváncsiak. (A lekvárderby ötlete Bordányból jött; a Gyermek és Ifjúsági Önkormányzat minden évben versenyezteti a háziasszonyokat.)

A táborzáró eme eseményét szombatra időzítettük. Kezdetben a néptáncbemutatóval nem is számoltunk, de kapóra jött a közönség. A versenyt ugyanis nem szakavatott zsűri döntötte el; bárki kóstolhatott és szavazhatott a neki legjobban tetsző ízre. És volt választék bőven a piactéri asztalokon! Mi magunk sem gondoltuk, hogy 14 lekvár mérkőzik majd egymással! Volt közte hagyományos barack- és szilva, de akadt birsalma, citrus, csokis-szilvás különlegesség is.

Ahogy fogytak a kiflifelatok, úgy gyűltek a kódszámokon nyilvántartott lekvárookra adott szavazatok. A portugál csoport zenészeit egyenesen az üvegek mellől kellett előadáshoz szólítani...

Az "Év lekvárja 2007." címet Gárgyán Valéria citromos-őszibarack dzsemje nyerte. Szinte semmi nem maradt az üveg alján. Az oklevélen kívül egy batikolt póló kapott - a táborlakók által készített darabok kicsinyített mását, amit kisfia, Barni fog majd hordani - ha belenő.

média csoport

Ez csak a kezdet

Nyári szünetben mindenki utazik: nagymamához, táborba, tengerpartra. Bárhová. A lényeg, hogy valami olyat csináljon, amire tanév alatt nem volt lehetőség. Gyerekek esetén az egyik (ha nem a legfontosabb) cél, hogy ne kelljen tanulni és ne az unásig ismert utcákon kelljen bicajozni nap mint nap. Pedig a jól ismert környezetben is lehet olyan elfoglaltságot találni, ami kicsit és nagyot egyaránt leköt akár egész napra is.

A Pusztamérgesi Ifjúsági Szervezet tagjai egy tábor keretében szerették volna kipróbálni, hogy mi mindent tehetnek a gyerekek önmagukért, egymásért sőt a faluért is. A kísérleti jelleggel szervezett egy hetes programsorozat bázisa az e-Magyarország Pont volt. Csala István főszervezőt kérdeztük a részletekről:

Kinek jutott eszébe ez a tábor?

Ez már sok helyen működik, de nem igazi tábor. A gyerekek otthon alszanak és 8-17 óráig vannak együtt. Mi Bordányból hoztuk az ötletet; ott a Gyermek- és Ifjúsági Önkormányzat idén a nyolcadik ilyen tábort szervezte. Évek óta figyelemmel kísértük a munkájukat és idén egy napra átmentünk megnézni, hogy is működik ez a gyakorlatban. A látott-hallott dolgokat átültettük a helyi viszonyoknak megfelelően és kész is voltunk - elméletben.

És a gyakorlat?

Eleinte mindannyian tartottunk tőle, így én is. A Pisz még sosem csinált hasonló tábort; a saját részre szervezett kempingezés vagy grillezés hétvégék teljesen eltérnek ettől. Az ÁNTSZ engedélye kellett a programhoz, be kellett szerezni a foglalkozásokhoz az anyagokat; és emellett minden nap figyelni kellett a gyerekekre. Egész máshogy kell viszonyulni a kisebbekhez, de az egy hét tapasztalata alapján azt gondolom, hogy jól oldottuk meg a feladatot.

A Pisznek erre is van ideje?

Persze. Óriási energia van egy összetartó közösségben. Volt már alkalmam betekinteni több civil szerveződés életébe. Kitartóak, elkötelezettek - és hisznek abban, amit csinálnak. Ez Pusztamérgesen is így van. A tűzoltók sorra nyerik a versenyeket, a polgárőrök munkáját országos szinten elismerik - és még sorolhatnám...

Mi a lehetőségeinkhez mérten segítünk: játszóházzal a ka-

kaspörkölt-főző versenyen, berendezéssel az e-Pontban vagy most ezzel a táborral.

Milyen céllal szerveződött a tábor?

Több szempontot tartottunk szem előtt. Fontos volt, hogy érdekes programokat állítsunk össze és hasznosan töltsék a napot. A játszótér már igencsak megkopott; a nagyobbakkal újrifestettük azt is. Eközben a kisebbek rajzoltak, hűtőmeagnet készítettek, gyöngyöt fűztek, festettek, pólót batikoltak és egy kézlenyomatos "táborzászlót" is csináltak. Magunknak is igyekeztünk bizonyítani; nem az a célja az ifjúsági szervezetnek, hogy az unatkozó fiatalok egy helyen legyenek. Alkotni kell, létrehozni vagy javítani valamit, amire másoknak nincs ideje vagy energiája.

Egész napos volt a munka?

Munka csak délelőtt volt. Csak annyi feladatot szabad vállalni, amit a gyerekek nem unnak meg. A délutánok filmvetítéssel, lovaskocsis kirándulással, vízbomba csatával teltek. Felmentünk a templomtoronyba, volt akadályverseny és megnéztük a Fortuna Vendéglő konyháját is, ahol ebédeltünk és uzsonnáztunk. A nap végén a "hangulafán" almákkal jelezték a táborozók, hogy aznap hogy érezték magukat. Jó volt látni, hogy jó magasan vannak azok az almák...

Egy hétre való programot összeállítani nagy munka. Voltak segítők?

Tényleg nagy munka. Bordányból és Böröcsről (Győr-Ménfőcsanak-Sopron megye) ötleteket kaptunk. A megvalósításban elsősorban magunkra támaszkodhattunk, de segítőkét is toboroztunk. Büszkék vagyunk, hogy szegedi és ópusztaszeri fiatal is segítette a munkánkat. Az önkormányzat pedig lehetővé tette, hogy a tábor alatt végig segíthessem a szervezést. (folyt. a 2. oldalon)

(folytatás a címlodról)

Az e-Pontot és a művelődési házat is díjmentesen használhattuk. A szükséges eszközök biztosításához helyi segítséget is kaptunk. Nélkülük nem is sikerült volna. Szerencsére sokan felismerték, hogy nem csak a kis közösségnek, hanem sokaknak hasznos az, amit csinálni akarunk. Jó érzés, hogy bíznak bennünk és hisznek abban, amit csinálunk. Köszönjük segítségüket!

Több helyszínen zajlott a program. Hol volt a központ?

A felkészüléshez és a lebonyolításhoz az e-Magyarország Pontot használtuk; az átrendezés lehetővé tette, hogy a gépek egy helyen legyenek és így egy közösségi teret tudunk kialakítani a belső helyiségből. Ez hosszú távon is jó lesz: kezdődik a tanév és a gyerekek be tudnak ülni iskola után beszélgetni anélkül, hogy az internetezőket zavarnák. Úgy épülhet jó közösség, ha a tagjai ismerik egymás igényeit és tisztában vannak a lehetőségeikkel.

Egyszeri alkalom volt a mostani program vagy lesz folytatás?

Szeretnénk folytatni, de pár dolgot azért másként csinálunk majd. Beépítjük a Pisz éves programtervébe, hogy már tanév végén hirdethessük a második faluvédő tábort. Pályázni is szeretnénk rá, hogy a résztvevőknek minél kevesebbe kerüljön.

A szervezés közben - bár kemény munka volt - mi is jól szórakoztunk. Este felkészültünk a következő napra és ha fáradtak voltunk, a reggeli torna bennünket is felrázott.

készítette: média csoport

Toronymászás

Már a tábor első napján fontos feladatuk akadt a gyerekeknek: meg kellett mászni a templomtornyot! Mindenki érdeklődve várta a nagy magasságot. Az első lépcsősorokat mindenki gyorsan teljesítette, aztán jött a neheze: a létrák. Míg a segítők kissé félve kapaszkodtak fel a toronyba, addig a kisebbek félelmet és tériszonyt nem ismerve lépkedtek a magasba, ahol Benő bácsi várta őket. Mikor mindenki megérkezett az épület legmagasabb pontjára, elhangzott egy rövid ismertető a templomunkról, utána kinyílt egy kis ablak a tetőről és a kis ablakon mindenki megkereshette, hogy ki hol lakik és bizony szép kilátás várta a kikukucskálókat. Hosszas nézelődés után megkezdtük a kereken 100 lépcső- és létrafok újra-bevételét. Lefelé nehezebbnek bizonyult a járás, de még ez sem okozott különösebb nehézséget az aprajának. Mindenki sikeresen teljesítette az első napi feladatokat, de a hét hosszú volt és a móka csak ekkor kezdődött...

Kószó Anita segít

A három harangból csak kettő működőképes, a harmadik (jövőre lesz 100 esztendő) meg van repedve, ezért nem használják. A templombelső felújítása után a harangok következnek, most arra gyűjtenek. Ezzel megoldható lenne, hogy reggel, délben és este automatikusan megkonduljanak - mikor melyikre van szükség. Megtudtuk azt is, hogy a déli harangszó - csakúgy mint a misére hívó - nem találomra szól; hogy meddig és mennyit kondul annak szigorú szabályai vannak. A toronyóra még várat magára.

Lovaskocsizás

A második nap is izgalmasnak ígérkezett: a délutáni filmnézés után egy lovas kocsi állt elő. Az úti cél a természetvédelmi terület volt. Mikor mindenki kellő mennyiségű vizet vett magához, a szekér útnak indult. Lassan megérkeztünk, lepattantunk a kocsiról és a "fűzfás alagúton" egy rövid séta során meglátogattunk egy őzetetőt - elkészült itt is egy csoportkép.

A rekettéből egy róka figyelt bennünket; akig vettük észre, úgy beleolvadt a környezetbe. Indulásra, éneklésre készen vártuk a visszautat és vele együtt a következő nap meglepetéseit. Köszönjük Négyókrú Istvánnak ezt a vidám délutánt!

Kószó Anita segít

Akadályverseny

Az I. Pusztamérgesi Faluvédő Tábor negyedik napjára a szervezők összeállítottak egy akadálypályát a gyerekek számára. A pálya útvonala keresztül szelte a falut és minden állomáson más-más feladattal kellett megbirkóznia a két csapatra osztott táborozóknak.

Hat állomáson várták a segítők a csapatokat, akik menetlével és csatakiáltással érkeztek minden pontszerző helyre. Térkép alapján kellett behatárolniuk a gyerekeknek az állomások pontos helyét, és egy-egy segítő kísérté őket. Az első állomás mindkét csapat számára az elrejtett térképek megtalálása volt a parkban, utána indulhatott az egész délutános móka.

A két csapat fordított sorrendben teljesítette az akadályokat, ezért útjuk során csak egyszer találkoztak. Az állomások feladatainak még a képzelet sem szabhatott határt. Az egyik állomáson kérdésekre kellett válaszolniuk a gyerekeknek, és minden egyes jó válaszáért kaptak egy képszeletet, amiből a végén egy ismert mesehős képe rajzolódott ki. Ez csak látszólag egyszerű: ki tudja például, hogy Superman csak kriptonittal sebezhető? És hogy hívják a sövényt az

előző nap látott filmben? A Csipinek mi lehet a valódi neve? Volt aki tudta...

A következő állomáson egy zsákba bele kellett nyúlni és különböző tárgyakat lehetett kitapogatni. Jó, hogy sün nem volt benne! Egy másik állomáson a reakcióidő számított, az esőcsatornából kiguruló gesztenyét kellett (volna) kalapáccsal eltalálni. Ez bizonyult a legnehezebb feladatnak. Volt lufiborotválás, és célbadobás is.

A Természet Háza udvarán betűtesztből kellett közmondást kirakni a gyerekeknek. Mint minden térkép végén, itt is kincs várta a gyerekeket. Az eldugott ajándékok hamar meglelték új gazdájukat. Minden táborlakó egy-egy kisautóval térhetett vissza az e-Magyarország Pontba.

A győztes csapat csak pár ponttal húzott el, jutalmuk egy hatalmas görögdinnye volt, amit sportszerűen megosztottak a második helyezettekkel és az állomások vezetőivel. Ez volt a tábor leghosszabb napja; majdnem 6 óra volt, mire meguzsonnáztunk - mégsem volt reklamáció. A hangu latfán pedig ezen a napon termettek a legmagasabban az almák!

média csoport

